

Kamarás Iván, a bohém csábító

A Vígszínház minden szempontból figyelemre méltó bemutatóra készül január 17-én. A patinás teátrum ezúttal Krúdy Gyula A vörös postakocsi című művét viszi színre a többi között olyan ismert és kedvelt művészekkel, mint Kamarás Iván és Halász Judit.

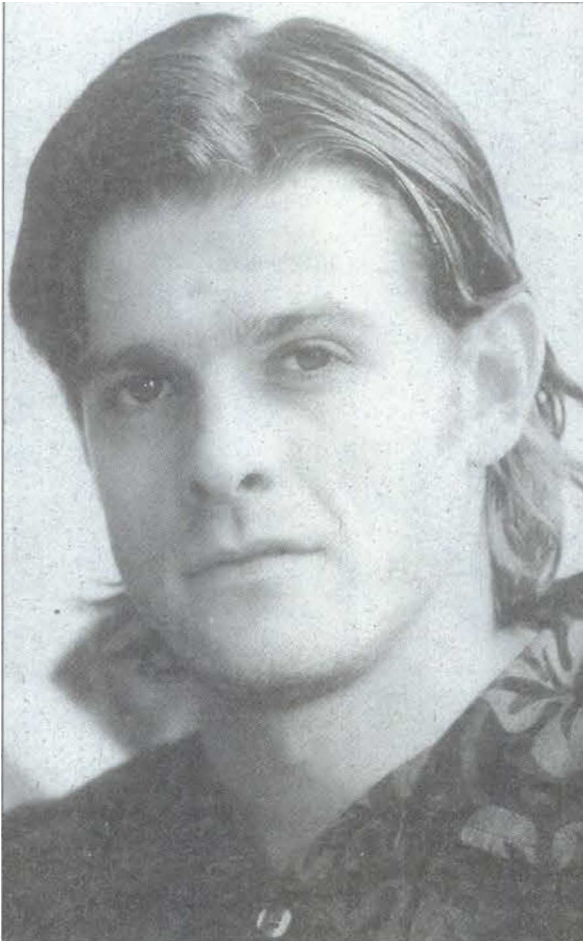
Kamarás Iván sokadik főszerepére készül. Sikeres esztendőkkal a háta mögött ezúttal nagy fába vágta a fejszét. Krúdyt igen komoly színészi feladat színpadra vinni, és ott hitelesen visszaadni azt a hatást, ami a lakás csendes sarkába elvonulva elvarázsolja remekművei olvasóit.

– *Milyen ember Rezeda Kázmér, Krúdy egyik legismertebb regényhőse?*

– Több irányból is megközelíthető. Lehet gaz csábítónak nevezni, másfelől egy kísérletező embernek, harmadszor pedig Krúdy ifjúkori megfelelőjeként felismerni. Rezeda Kázmér egy bohém hírlapíró. Talán valamiféle korrajz, bizonyos embertípusnak a rajza, talán Krúdyé, talán olyané amilyen Krúdy szeretett volna lenni. Vagy amilyen ő valójában fiatalon lehetett.

– *Krúdy egyik legnépszerűbb műve egy nagyon szép mese.*

– Leegyszerűsítve egy szerelmi háromszög. Végül is maga a történet nem túl bonyolult, kicsit librettószerű az egész darab. Szó szerint is az, mert mivel nem igazi színdarabról van szó, ezért nagy hangsúlyt kap a zene, és sok vízió, sok koreografikus megoldás is látható lesz majd a színpadon. Gyakran mozgásban hangzanak el a darab bizonyos mondatai. Másfelől régi szövegeket kell mondani, valamelyest visszanyúlunk a régi stílusokhoz, a régi előadásmódokhoz, de mégis kicsit mai formában. Maga a történet egy lány, Esztella története, aki boldogan él az őt felnevelő földbirtokos nagybácsikájával. Aztán egyszer csak megjelenik az életében Rezeda Kázmér, aki különböző fondorlatos módon elcsábítja, elviszi Esztellát, majd kis idő elteltével gyakorlatilag ráun. Vagyis megjelenik az örök férfi-női probléma: a férfin, mielőtt elcsábítja a nőt, mindig tapasztalható egyfajta izgalom, a csábítás izgalma. Rezeda Kázmér felvontatja a csábítás eszközeit, és mikor már megkapta a nőt, akkor egy idő után kezd a csömör mind erősebbé válni rajta. Kettejük közül valamelyiküknek el kell „pusztulni”. Ő a lányt akarja feláldozni, és a saját boldogsága

A vörös postakocsi két utasa a Vígszínházban, a Rezeda Kázmért megszemélyesítő Kamarás Iván és a Steinnét játszó Halász Judit

FOTOK: NÉPSZAVA-ARCHIV

árán elviszi egy bordélyba, ahol ráveszi, hogy adja oda magát más embereknek is. Amikor ez megtörténik, Esztella teljesen kikészül, majd visszamegy Alvinczihoz. Az öregedő úr visszafogadja, de már mindhárman boldogtalanul élnek le életük hátralevő éveit.

– *Krúdy elhívtőlő mondatai olvasva szinte zenélnek. Ha így hangzanak el a színpadon, akkor esetleg azt mondhatják a nézők, hogy patetikus. Mi a megoldás?*

– Ez a lényege, ez az egyik kulcskérdése az előadásnak. Ha ez ember megpróbálja egy kicsit mai hangon megszólaltatni ezeket a gondolatokat, akkor a rendező elkezdheti korholni, hogy ne töredezzük a mondatokat. Így muszáj fuvalózni őket, és abban a stílusban elmondani, hogy azok szépen megszólaljanak.

A vörös postakocsi 1968-ban került először színre idehaza, történetesen szintén a Vígszínházban. A 35 év elteltével is csodálattal emlegetett

korábbi előadásokon a női főszerepet, Esztellát Halász Judit alakította. A legenda továbbélőjeként ezúttal is szerepel a darabban a közszeretnek örvendő művésznő, most Steinnét játssza.

– *Az első nagy szerepei közé tartozott Esztella?*

– Ez már a sokadik nagyobb szerepem volt, hiszen hatvanötben szerződtek a Vígszínházhoz, és attól kezdve évente két-három fontos szerepet is játszhattam. De az is igaz, hogy főleg vígjátékokban szerepeltem, s valójában Esztella volt az első igazi, nagy drámai főszerepem. Ráadásul olyan szerencsém volt, hogy azonnal egy nagy sikerű darabban játszhattam. Ez életem egyik nagyon nagy sikere volt. Annak idején Kapás Dezső vette elő és alkalmazta színpadra ezt a művet.

– *Hogyan emlékszik az akkori próbák hangulatára?*

– Nagyon jó hangulatban próbáltunk. Nem sokkal korábban szerződött a színházhoz Börtönének, mellőzés,

száműzetés után az Alvinczit alakító Darvas Iván. Emlékszem, milyen nagy szeretettel készült a bemutatóra.

– *A közönség évekig nem engedte levenni a műsorról, de milyen volt a kritikusok véleménye az előadásról?*

– Kifejezetten jó kritikákat kaptunk. Talán akkor még nem kezdődött el az a fajta kritika, amely szerint elvetik azt, amit a közönség nagyon szeret.

– *Milyen érzés visszahallani a mostani próbákon a régi mondatokat?*

– Érdekes, hogy olyan jelenetek mondatai is visszacsengenek, amelyekben akkor nem is voltam benne. Gyönyörű a szöveg.

– *Mit mondana egykori Esztellaként a mostani főszereplőnek, Danis Lídiának?*

– Nekem nem kell semmit se mondani neki, megteszi azt Tordy Géza rendező. Én nagyon nagy szeretettel gondolok vissza erre a szerepemre, és csak azt kívánom neki, hogy ő is így élhesse meg a mostani előadásokat.

Kocsi Tibor